

**РАН БОСИЛЕК
СИТ СВЕКЪР, СИТА
СВЕКЪРВА**

chitanka.info

Свекър и свекърва си взели снаха от друго село. Син им, щом се оженил, заминал по печалба. Оставил при тях младата невеста.

Свекърът и свекървата били много свидливи. Когато сядали да ядат, хапвали по два-три залька и свекърът казвал: „Сит свекър, сита свекърва, дигай, невясто!“ И невестата дигала трапезата. Свекърът и свекървата си доядали скришом, а снахата примирала от глад. Така правел свекърът на всяко ядене. Невестата гладувала, па току отишла един ден при майка си и се оплакала, че все гладна ходи.

Невестата имала троица братя. Най-малкият рекъл:

— Защо не каза по-рано, сестро? Аз лесно ще вразумя твоя свекър и твоята свекърва. Иди си сега, па ме чакай довечера. Ще ти дойда на гости. Хубаво да наготвиш.

Невестата си отишла и наготвила. Вечерта брат ѝ дошъл на гости. Тя сложила трапезата. Свекърът хапнал два-три залька, па току рекъл:

— Сит свекър, сита свекърва, дигай, невясто!

Невестата посегнала да дигне трапезата, ала брат ѝ я спрял и казал:

— Ситите могат да станат, ала гладните ще се нахранят. Яж, сестро, да ядем!

Яли, яли, наяли се добре. Тогава братът рекъл на сестра си:

— Дай, сестро, хляба и гозбата! Ще ги сложа при възглавницата си, да ги не изядат нощес котките.

Братът турнал торбата с хляба под възглавницата, захлупил гозбата до главата си, па легнал.

Свекърът и свекървата примирали от глад, ала нямало какво да ядат. Свекърът посегнал в тъмнината да измъкне торбата с хляба изпод възглавницата, но гостенинът замахнал с тоягата и викнал:

— Пссст, котарако! Сит господар те храни!

Като видели, че гостенинът не заспива и няма как да вземат хляба и гозбата, свекърът казал на свекървата:

— То се видяло, че хляб и гозба не ще ядем тая вечер, ами иди да издоиш кравата, та да пийнем малко млекце.

Гостът чул какво си приказват. Когато свекървата почнала да дои млякото, той станал и отишъл в тъмнината при нея. Тя издоила, колкото пуснала кравата. После дигнала котлето и го подала на госта като го помислила за свекъра.

— На, сръбни — рекла тя, — па остави и за мене!

Гостът изпил млякото до капка, подал на свекървата котлето, върнал се бързо и си легнал в леглото.

Дошъл свекърът и поискал да пийне мляко.

— Бре, гладнико — викнала сърдито бабата, — какво мляко дириш? Нали го изпи до капка?

— Слушай, бабо, пред мен такива не минават! Изпила си млякото, па се и преструваш отгоре. Да не мислиш, че с невястата се разправяш?

Скарали се свекърът и свекървата. Ала с кавга глад не се насища. Най-после свекървата каза:

— Я да се не разправям повече със сит човек, а да отида в градината да хапна сливи, че умирам от глад.

— Ти пи мляко, че и за сливи мислиш, та аз ли тука гладен ще стоя? И аз ще дойда.

Отишли в градината и почнали да брулят сливи. Ала гостенинът чул какво се гласят да правят, грабнал една вършина, па като зашибал, де кого завърне. Шиба и вика:

— Тичайте, бре хора, че говеда окършиха сливите!

Свекърът и свекървата избягали в къщи.

Постояли там какво постояли и свекърът рекъл:

— Хайде, бабо, да отидем в градината да похапнем зеле.

Отишли пак в градината. Ала тъкмо да откъснат една зелка, гостенинът ги зашибва пак с вършината и завиква:

— Тичайте, бре хора, че козите изядоха зелето!

Свекърът и свекървата пак избягали в къщи. Легнали, дано заспят. Ала на гладно спи ли се? По едно време свекърът рекъл:

— Не било лесно на нашата невяста. Ти сръбна мляко, та може да не усещаш такъв глад, ала аз не зная как ще утрая до утра.

— Мълчи, мълчи! То се знае кой изпи до капка млякото. Аз най-добре разбирам какво е било на невястата, като я държахме все гладна. Да не си посмял вече да викаш: „Сит свекър, сита свекърва“.

На сутринта седнали да ядат. Гостът извадил хляба от торбата и сложил гозбата. Като се наяли добре, той рекъл:

— Догде не погладуват ситите, не хващат вяра на гладните. Дано не идвам пак да пъдя с вършина говедата и козите!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.